

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.396/2012/3.szám

A Kúria a dr. Pálvölgyi László ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Drozdik Zsuzsa jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága (fél címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Kecskeméti Törvényszék 14.K.20.037/2012/15. számú kiegészítő ítéletével kiegészített 2012. március 12-én kelt 14.K.20.037/2012/10. sorszámú jogerős ítélete ellen az alperes részéről 14. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Kecskeméti Törvényszék 14.K.20.037/2012/10. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 125.000 (százhuszonötezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 149.200 (száznegyvenkilencezer-kétszáz) forint kereseti és 248.600 (kétszáznegyvennyolcezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2001. december 11-étől 2007. november 28. napjáig a ... Bt. (továbbiakban Bt.) beltagja volt. A felperes 2004. június 1. napjával a tagsági jogviszonyát közös megegyezéssel megszüntette. A cégnyilvántartásban történő átvezetés azonban elmaradt, arra csak 2007. november 28-ával került sor, ezzel a dátummal aláírt társasági szerződés módosítással. A Bt-t a **Bács-Kiskun Megyei Bíróság**, mint cégbíróság 2011. május 4-ei hatállyal törölte a cégnyilvántartásból.

A társaságnak 2007. november 28-áig felhalmozott kifizetetlen adótartozása 2.486.000 Ft volt. Az első fokú hatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 35. § (2) bekezdés f) pontja alapján kötelezte a felperest a fenti összeg megfizetésére. Hangsúlyozta, hogy a gazdasági társaságokról szóló

1997. CXIV. törvény (régi Gt.) 101. § (1) bekezdése, illetve a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (új Gt.) 108. § (1) bekezdése szerint a beltág felelőssége a társasági vagyon által nem fedezett kötelezettségeikért korlátlan, és a régi Gt. 54. § (1), (2) bekezdése szerint a megszűnő társaságot terhelő kötelezettségek alapján érvényesíthető követelések a társaság megszűnésétől számított 5 év alatt évülnek el, illetve megszűnő tagság esetén az elévülés kezdő időpontja a tagsági jogviszony megszűnésének időpontja. Azzal érvelt, hogy a bírósági eljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (továbbiakban Ctv.) 22. § (1) és (3) bekezdése alapján a cégnyilvántartás az, amely hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok, továbbá a bejegyzett jogok és tények fennállását, illetve azok változásait és a cég a cégjegyzékbe bejegyzett adataira, illetve cégnyilvántartásban szereplő, az adat igazolására szolgáló okiratra harmadik személlyel szemben csak azt követően hivatkozhat, hogy az adat a Céglőnyben közzétételre került. Mivel a cégbíróság 2007. november 28-ai hatállyal törölte a felperest, így a felperes tagsági jogviszonya megszűnésének időpontjára ez a nap az irányadó.

A felperes keresete folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Ezen ítéletét 15. számú kiegészítő ítéletével akként módosította, hogy az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére az első fokú határozatra kiterjedő hatállyal kerül sor. A bíróság az alperesi megállapítással ellentétben azt rögzítette, hogy a felperes jogviszonyának megszűnésére nem 2007. november 28-án került sor, hanem az arról szóló taggyűlési jegyzőkönyv alapján 2004. június 1-jén. Álláspontja szerint a felperes a közhiteles cégnyilvántartással szemben bizonyította, hogy tagsági jogviszonyának megszüntetésére már 2004. június 1-jén sor került. A cégbírósághoz benyújtott és a felperes által csatolt okiratok közti ellentmondást pedig nem találta olyan súlyúnak, mely az okirat hiteltelenségét vonná maga után. Miután a felperes tagsági jogviszonya 2004. június 1. napján megszűnt, az alperes az új Gt. 104. § (1) bekezdésében meghatározott elévülési jogvesztő határidőn túl érvényesítette követelését, ezért a határozat jogszabálysértő.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatala, a felperes keresetének elutasítása iránt. Álláspontja szerint a bíróság megsértette az Art. 35. § (2) bekezdés f) pontját, a Ctv. 22. § (1), (2), (3) bekezdéseit, valamint az új Gt. 104. § (1) bekezdésébe foglalt előírásokat, és a Pp. 206. § (1) bekezdését. Vitatta azt a jogerős ítéleti álláspontot, hogy a felperes társasági jogviszonya 2004. június 1. napján szűnt meg, mert a rendelkezésre álló iratok, jegyzőkönyvek között lényeges ellentmondás található. A felperes

tagsági jogviszonyának megszűnését az adóhatósági eljárásban egy 2004. július 1-jei okirattal kívánta alátámasztani, míg a cégbíróságon 2004. június 1-jei okirat került benyújtásra. Az okiratok közötti ellentmondás a bíróság által nem került feloldásra. Nem elfogadható a jogerős ítéletnek az az érvelése, hogy a közhiteles nyilvántartással szemben bizonyításnak van helye és ennek alapján elfogadható a felperes által benyújtott taggyűlési jegyzőkönyv. Egyrésztől több bírósági határozat már kimondta, hogy az ellentétes tartalmú okiratok alapján cégbejegyzésnek, illetve adatváltozás bejegyzésének nem lehet helye, másrésztől, ha a felperes már 2004. június 1-jén intézkedett volna a tagsági jogviszonyában bekövetkezett változás átvezetéséről, úgy a régi Ctv. 28. §-a szerint a bejegyezni kért adat valóban a cégjegyzékbe történő bejegyzéssel a változás napjával (taggyűlési jegyzőkönyv kelte) visszamenőlegesen hatályossá vált volna. A változás-bejegyzési eljárás azonban az új Gt. alapján indult, így a felperes tagsági jogviszonyának 2004. június 1. napjával történt megszűnésére - jogszabályi változás folytán - már nem volt lehetőség, az 2007. november 28. napjával vált hatályossá. Kiemelte azt is, hogy a cégjegyzékbe bejegyzett adatra, illetve a cégnyilvántartásban szereplő, az adat igazolására szolgáló okiratra harmadik személlyel szemben csak azt követően hivatkozhat a cég, hogyha az adat a Céglőnyben közzétételre került, kivéve, ha bizonyítja, hogy a harmadik személy az adatot, illetve az okiratot már korábban ismerte. Ilyen bizonyítást azonban a felperes nem ajánlott fel.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A perbeli jogvitában az első fokú bíróságnak abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes tagsági jogviszonya mikor, mely okirat alapján szűnt meg, ehhez képest az adóhatóság jogszerűen kötelezte-e 2011. évben a 2007. november 28. napjáig fennálló tartozás megfizetésére a volt beltagot.

Annyiban helytállóan hivatkozott az alperes a Ctv. 22. §-ára, hogy a cégnyilvántartás hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatok fennállását és azok változásait, azonban alperesi nézőponttól eltérően a szabályozás lehetőséget ad az abban foglaltak megdöntésére. Ugyanakkor ennek bizonyítására nem elegendő a taggyűlési jegyzőkönyv benyújtása, hanem olyan cégnyilvántartási határozat, végzés szükséges, amely tanúsítja, hogy a tagsági jogviszony a taggyűlési jegyzőkönyvben foglalt időponttal szűnt meg. Mindaddig, amíg maga a cégbíróság nem ismeri el az adatváltozás időpontjának 2004. június 1-jét, addig jogszerűen arra a felperes nem hivatkozhat. A speciális cégbírósági közhiteles nyilvántartással szemben a közigazgatási eljárásban benyújtott okirat alapján történő változtatás jogbizonytalanságot okozna,

ezért az ily módon nem vitatható és nem igazolható.

Tévedett tehát az első fokú bíróság akkor, amikor a taggyűlési jegyzőkönyvet a közhiteles nyilvántartással szembeni bizonyítékként elfogadta és értékelte. Azért is helytelen az álláspontja, mert a 2007. november 28-ai hatállyal bejegyzett adatváltozás is a 2004. júniusi taggyűlési jegyzőkönyvön alapult, az már értékelésre került a közhiteles nyilvántartást vezető bíróság által, ennek ellenére a bejegyzés dátuma mégsem 2004. június 1-jével történt meg.

Ugyancsak osztja a Kúria azt az alperesi érvelést, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvek közötti dátumkülönbségek az egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés dátumai közötti eltérés joggal ébreszthetett kételyeket a felperesi állítás valóságtartalmát illetően. A tagsági jogviszony korábbi időpontban történő megszűnésének hitelt érdemlő igazolása híján a közhiteles nyilvántartásban szereplő adat az irányadó, ebből kifolyólag az új Gt. 104. § (1) bekezdésében meghatározott 5 éves jogvesztő határidőn belül került sor követelés érvényesítésére. A Ctv. 22. § (3) bekezdéséből kifolyólag a felperes kizárólag a Bt-vel és annak tagjaival szemben hivatkozhat tagsági jogviszonyának előbb történő megszűnésére és kérheti az adótartozás áthárítását a többi tagra. Ez a lehetősége azonban nem hat ki az adóhatósági jogviszonyára, mivel a felperes nem bizonyította, hogy az adóhatóság (harmadik személy) erről már korábban tudomást szerzett.

A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján eljárva az első fokú bíróság jogerős ítéletét hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította.

A Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Az illeték megfizetésére vonatkozó kötelezés az Itv. 74. § (3) bekezdése szerinti a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességi eljárásról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. szeptember 19.

**Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**